तेषु यत् सारभूतञ्चाप्यज्ञानान्धप्रदीपकं ।
तत्तत् सर्व्वं समालोच्य मां बोधयितुमर्हसि ॥ १७ ॥
स पिता ज्ञानदाता यो ज्ञानं तत् कृष्णभक्तिदं ।
सा भक्तिः परमा शुद्धा कृष्णदास्यप्रदा च या ॥ १८ ॥
तदेव दास्यं शस्तं यत् साक्षाच्चरणसेवनं ।
नित्यं गोलोकवासञ्च पुरतः स्तवनं हरेः ॥ १९ ॥
शश्वन्निमेषरहितं तत्पादपद्मदर्शनं ।
शश्वत्तत्सार्द्धमालापसेवाकर्म्मनियोजनं ॥ २० ॥
तेन सार्द्धमविच्छेदस्थानं परमशोभनं ।
भक्तानां वाञ्छितं वस्तु सारभूतं श्रुतौ श्रुतं ॥ २१ ॥
पुत्रस्य वचनं श्रुत्वा व्यासदेवो जहास सः ।
विज्ञाय ज्ञानिनं पुत्रं परमाह्लादमाप ह ॥ २२ ॥
पुत्रं शुभाशिषं कृत्वा सर्वज्ञः सर्व्वभावनः ।
यथा प्राप्तं गुरुमुखात् प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ २३ ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

शुक धन्योऽसि मान्योऽसि पुण्यरूपोऽसि भारते ।
पुत्रेण भवताऽस्माकं कुलं मुक्तञ्च पावनं ॥ २४ ॥
स पुत्रः कृष्णभक्तो यो भारते सुयशस्करः ।
पुनाति पुंसां शतकं जन्ममात्रेण लीलया ॥ २५ ॥
मातामहानां शतकं मातरं मातृमातरं ।
सोदरान् बान्धवांश्चैव भृत्यान् पत्नीं सहात्मजां ॥ २६ ॥
यत्कन्यां प्रतिगृह्णाति तदादिपुरुषत्रयं ।